

Незаслужена похвала.

алката Пенка получи отъ майка си едно сладко симидче. Тя намисли да го изяде слѣдъ обѣдъ. Още отъ далече я съгледа кѣдравиятъ Шарко. Той се изправи на заднитѣ си крака и почна да моли малката си господарка да раздѣлятъ симидя.

— Нѣма да ти дамъ! Казва Пенка и му се заканва съ прѣста си. Ти не си умно и послушно кученце. Вчера си открадналъ едно парче захаръ отъ масата, пѣкъ азъ съмъ ти казвала много пжти, че трѣба винаги да искашъ, а не да крадешъ. Освѣнъ това, ти си изпилъ самичѣкъ млѣкото на котенцето и си го лаялъ, когато се приближавало до тебе да изпиете заедно млѣкото.

Нѣма да ти дамъ, чу ли!

Пенка си дръпна ржката назадъ да не дразни Шарка, който стоеше мирно и слушаше ядосаната си господарка.

— Ти, Шарко, гледай котенцето, колко е умно, добро и послушно. То никого не закача, веѣкога е любезно и никога не краде. Ти трѣба да се научишъ отъ него на умъ и разумъ.

Въ това врѣме Пенкиното котенце полегичка се покачи на стола, дѣто се облѣгаше Пенка и